

ви Грековъ, езикътъ на Nogguet е невъзможенъ; да слушаме уводната статия за мене и Стоилова *écorcher* — толкова пжти вече сме я чули. Има много материалъ, реши се въпросътъ за излизането (два пжти седмично). Давидовото мнение — уводната статия съдържа фрази, които могатъ да се разбератъ тукъ, но не и въ чужбина (?); *herausrücken kann man aber noch nicht* [да се излѣзе открито обаче още не може]: трѣбва да се спечели теренъ и тогава . . . Икономовъ, чудна роля, може би интриги, казватъ, на Гешова. Планъ за втория брой. — Гошовъ бѣше между насъ, говорихме за горското стопанство, селяни у министра, вжглища при София; глоби и т. н. — Съ Стоилова до 11³/₄ ч. се разхождахъ предъ двореца; приказвахме за бждещето на вестника, за българския характеръ (*wehleidig, argwöhnisch* [тжженъ, подозрителенъ]), *Montenegro, Times* (виенска дописка) пишелъ, че князътъ билъ добъръ, но че населението, свикнало на тирания, смѣтало това за слабостъ.
